

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Robert Jindra: Dirigent slouží interpretaci, ale zodpovídá za jednotný styl a výsledek, musí mít tedy poslední slovo

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 04.01.2026 16:40, Datum importu: 04.01.2026 17:22, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Karla Hofmannová, Rubrika: Miriam Němcová, Unter den Linden, Jiří Nekvasil, Jiřina Marková, Vídeňská státní opera, Národní divadlo v, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000

Česká republika se může chlubit dirigenty, kteří překračují hranice naší republiky a stále více se prosazují u zahraničních orchestrů i na zahraničních scénách. Překvapivě jde o dirigenty střední generace, kteří jsou silnými osobnostmi. Patří k nim i dirigent Robert Jindra, který přesvědčil o svých kvalitách nejprve v České republice a poté i v Evropě. Nyní prožívá svůj debut ve Státní opeře ve Vídni, kde převzal obnovení inscenace opery Antonína Dvořáka Rusalka, která bude představena 8. ledna. I proto jsme se sešli k rozhovoru.

„Velký vliv na budování nové dirigentské generace měl zejména Jiří Bělohlávek, udal směr celé české dirigentské školy, a vznikla tak ‚česká dirigentská velmoc‘.“

„Měl jsem nutkavý pocit, že mě dále a lépe než další studium může posunout praxe.“

„Dirigovat orchestr Vídeňské státní opery je pro mne obrovská čest!“

Česká republika se může chlubit dirigenty, kteří překračují hranice naší republiky a stále více se prosazují u zahraničních orchestrů i na zahraničních scénách. Překvapivě jde o dirigenty střední generace, kteří jsou silnými osobnostmi. Patří k nim i dirigent Robert Jindra, který přesvědčil o svých kvalitách nejprve v České republice a poté i v Evropě. Nyní prožívá svůj debut ve Státní opeře ve Vídni, kde převzal obnovení inscenace opery Antonína Dvořáka Rusalka, která bude představena 8. ledna. I proto jsme se sešli k rozhovoru.

Dnešní čeští dirigenti střední generace jsou špičkou ve svém oboru a jsou žádáni v zahraničí. Máte pro to nějaké vysvětlení?

Nevím, jestli je možné to takto generalizovat. Kolegové jako například Jakub Hruša, Tomáš Hanus, Tomáš Netopil nebo Petr Popelka jsou si generačně velmi blízcí a dnes patří mezi špičky svého oboru. Velký vliv na budování nové dirigentské generace měl zejména Jiří Bělohlávek. Ten velmi dbal na to, aby jeho studenti byli vybaveni maximální technikou a hudební erudicí a stali se silnými osobnostmi. Jistě udal směr celé české dirigentské školy. Vznikla tak ‚česká dirigentská velmoc‘. Ne všichni velcí mistři byli natolik osvícení, aby se zaměřili také na výchovu svých následovníků. A s radostí sleduji, že tento trend pokračuje i nadále a je zastoupen talenty jako jsou například Jirka Habart, Robert Kružík a Jirka Rožeň, kteří na sebe již nyní dokázali upoutat pozornost a jejich kariéra stoupá.

Vy jste ale vystudoval dirigování na konzervatoři? Jaké byly vaše další kroky?

Já to měl trochu komplikovanější. Byl jsem neposedné a paličaté dítě, které až do jedenácti let neprojevovalo zájem o hudbu. Díky své tetě, která zpívala ve sboru **Národního divadla** v Praze, jsem mohl sledovat a nasávat divadelní prostředí spolu s hudbou a zpěvem. Začal jsem se učit na klavír a pod vlivem fascinace Wagnerovou operou Bludný Holanďan jsem si brzy přehrával další operní klavírní výtahy, a naučil se tak hrát z listu. Nejprve jsem se chtěl věnovat operní režii. Ale fascinovala mě představa, že budu moci také realizovat i svoji hudební představu jako dirigent. Ve čtrnácti má člověk pevné kategorické soudy, naštěstí jsem měl moudré pedagogy, kteří mi řekli, že pro studium

dirigování nejsem ještě dostatečně hudebně vzdělán, a především ani dostatečně dospělý. Začal jsem tedy se zpěvem. Oscilace mezi zpěvem a dirigováním se přiklonila nejprve ve prospěch zpěvu u paní profesorky Jiřiny Markové, kde jsem absolvoval, načež jsem si ještě pár let konzervatoře přidal a dirigování jsem vystudoval u paní profesorky Miriam Němcové. Obě pedagožky pro mě znamenaly skutečně zásadní mezník nejen v oboru samotném, ale také ve výchově k profesionálnímu chování, přístupu a pokoře.

Do dalšího studia vás to už netáhlo? Zvítězila praxe?

Měl jsem nutkavý pocit, že mě dále a lépe než další studium může posunout praxe. A protože mě pan sbormistr Pavel Vaněk kvůli mým častým návštěvám v zákulisí divadla znal, měl jsem najednou nabídku stát se součástí souboru **Národního divadla**. Nejprve jako asistent sbormistra, potom jako druhý sbormistr, asistent dirigenta a pak mi tehdejší šéf opery Jiří Nekvasil dal poprvé příležitost dirigovat. Byl to Mozartův Don Giovanni, a pak následovaly další tituly jako například Cosi fan tutte, Falstaff, Tajemství či Carmen. Když se Jiří Nekvasil stal ředitelem **Národního divadla** v **Ostravě**, vzal si mě s sebou. Od roku 2010 do 2014 jsem tam působil na pozici hudebního ředitele opery, což znamenalo, že jsem měl možnost dirigovat spoustu dramaturgicky zajímavých oper, ale také se naučit pohlížet na věci nejen z pohledu zaměstnance, ale také z pozice šéfa. A věřte, že ten pohled je úplně jiný. Bylo to zásadní období v mé kariéře.

Ostrava byla pro vás jistě skvělé angažmá, tehdy se tam hrály velké a krásné inscenace...

To máte pravdu, ostravská opera byla a stále je velmi progresivní. Zahájil jsem tam Massenetovým Wertherem, úžasná byla inscenace Cadillac Paula Hindemitha, samozřejmě mě neminuly Janáčkovy opery Její pastorkyňa, Věc Makropulos a Káťa Kabanová a nezapomenutelná byla inscenace opery Sergeje Prokofjeva Ohnivý anděl. Na působení v **Ostravě** vzpomínám velmi rád.

A pak přišlo zákonitě zahraničí...

Bylo to spíš postupné sblížování. Když v **Národním divadle** v Praze hostoval hudební ředitel Německé opery na Rýně s Prstenem Nibelungů, chodil jsem sledovat skoro všechny orchestrální zkoušky. S Johnem Fiorem jsme se velmi spřátelili, mnoho jsem se od něj naučil, včetně psychologie jak komunikovat a zkoušet. Pozval mě do Německé opery nad Rýnem nejprve jako svého asistenta u inscenace opery Elektra Richarda Strausse, se skvělou maďarskou dramatickou sopranistkou Évou Marton. Dnes nechápu, kde se ve mně vzala ta drzost, že jsem na to kývnul. Vždyť já uměl německy jen pár základních vět! Ale nakonec vše dobře dopadlo a spolupráce pokračovala kontinuálně dál. Byla to největší škola a praxe, jakou jsem mohl dostat.

Je rozdíl v práci v divadle českém a německém?

Velký. V německých divadlech je od dirigenta upřednostňován určitý odstup a nekompromisnost. Asi je to dáno společenským historickým vývojem, mentalitou a přístupem k práci. Obvyklé 'legrácky' na uvolnění atmosféry a mnohem osobnější přístup, na který jsme zvyklí u nás, tady moc nefungují. Je to precizní, konstruktivní a vážná práce opřená o profesionální vymezení zodpovědnosti a kompetence. To mě naučilo respektovat a ctít pracovní hierarchii, ať již z pohledu umělce, nebo šéfa. U zpěváků by měl být dirigent naopak více psycholog, a umět reagovat na jejich osobnost. Mám ke zpěvákům respekt, moc dobře vím na základě vlastních zkušeností, jaké 'maličkosti' mohou zásadně ovlivnit výsledek. Dirigentovým úkolem by mělo být podpořit je v podání co nejlepšího výkonu. Vše je o komunikaci, ale stále platí, že jde o 'psychologickou hru', jak vše vytvarovat k dirigentově hudební představě.

Jste tedy dirigent autokrat?

To si nemyslím, ale v konečné fázi musím mít poslední slovo, aby výsledek měl jednotný, ucelený tvar. Nejsem pánbůh, rád přijímám inspiraci i jiný názor od hudebníků, zpěváků, tedy nejbližších spolupracovníků. Hudba je navíc živý organismus. Nikdo by neměl chtít vyniknout na úkor celku, je nutné udržet jednotný ráz představení, a to je právě úkolem dirigenta.

V Německu jste působil ještě v jiných divadlech, kde vlastně a která inscenace byla nezapomenutelná?

V letech 2019 až 2021 jsem zastával post prvního dirigenta v Aalto Musiktheater und Philharmonie Essen. To bylo po mém odchodu z **Národního divadla** kvůli neshodám s vedením opery. Tehdy byla situace velmi nepříjemná, dokonce jsem uvažoval i o tom, že přestanu dirigovat a vydám se jinou cestou. Ale zanedlouho se mi ozval Tomáš Netopil, který byl tehdy hudebním ředitelem v Essenu, a přizval mne ke spolupráci v jejich souboru. Tam jsem hned jako první inscenaci nastudoval v březnu 2019 soudobou operu Médea od německého skladatele Ariberta Reimanna podle

Franze Grillpartzera. Je to úžasné, strhující, ale nesmírně náročné dílo. Hlavní roli sugestivně zpívala a hrála Claudia Barainsky, na to se nedá zapomenout. Dalším silným zážitkem byl můj debut v roce 2021 na operním festivalu Bavorské státní opery v Mnichově s Dvořákovou Rusalkou. Zahraničních příležitostí se objevilo více, jen namátkou například Ariadna na Naxu, Janáčková Jenůfa v Královské opeře v Oslo nebo Weinbergerův Švanda dudák v Opeře v Grazu. V Mnichově následovala Liška Bystrouška, Pucciniho Il trittico a další projekty.

Rozumím tedy dobře, že opera je vaše domovská sféra a symfonická hudba vás tolik nepřitahuje?

Tak to ne, to byste mne špatně pochopila! Chápu sice operu jako nejdokonalejší umělecký útvar, který je schopen reflektovat vše, co se kolem nás v současnosti děje, ale symfonickou hudbu mám velmi rád! Dirigoval jsem mnoho symfonických koncertů jednak jako hlavní hostující dirigent u Symfonického orchestru Českého rozhlasu, jednak v letech 2021 až 2024 jako šéfdirigent Státní filharmonie v Košicích. Je to jeden z mých nejmilovanějších orchestrů, kde vzájemný respekt a důvěra mezi námi vytvořila až rodinný vztah. Je tam patrně nejfunkčnější a nejprofesionálnější tým ve vedení instituce. Že jsem zdejší angažmá ukončil, se mne vnitřně velmi dotklo, ale nedalo se to jinak řešit. Vstoupila do toho politická situace na Slovensku a katastrofální a destruktivní vedení resortu kultury v čele s Martinou Šimkovičovou a Lukášem Machalou. Filharmonie pochopitelně spadá pod Ministerstvo kultury SR, rozhodl jsem se proto, že pro mě není přípustné takovou nekompetenci podpořit, byť pouhým mlčením. Naše umělecká spolupráce nicméně pokračuje dále a já se na každé naše setkání velmi těším.

Naštěstí jste se mohl vrátit do **Národního divadla** v Praze a na pozici hudebního ředitele působíte dodnes...

Vrátil jsem se v roce 2021 a může za to umělecký ředitel opery Per Boy Hansen. Po záskoku, kdy jsem bez zkoušek oddirigoval dvě představení Wagnerova Lohengrina, mi nabídl místo hudebního ředitele. Vrátil jsem se tak do mé divadelní kolébky. Jsem velmi pyšný na to, že mohu být součástí vedení naší první scény, prosazovat a interpretovat dnes již takřka zapomenutá díla českých autorů, jako je Dvořákova Armida, Fibichova Šárka nebo nyní Ostrčilova Legenda z Erinu. A to i při častém hostování v zahraničí.

To už nabídky ze zahraničí přicházejí samy? Jak to vlastně funguje?

Samozřejmě existují zahraniční agentury, které vyhledávají zajímavé umělce. Tu první příležitost, kdy agentura zprostředkuje takový významný debut, jako byl pro mě Mnichov, je nutné stoprocentně využít a naplnit očekávání. Pak už začnou přicházet i další. Před několika roky mi nabídla spolupráci Artists management Zürich v čele s Ritou Schütz, úžasnou dámou, která mi zprostředkovala účinkování v předních evropských operních domech, jako je Staatsoper Unter den Linden v Berlíně s Janáčkovou Věcí Makropulos, Semperoper v Drážďanech s Gounodovou operou Romeo a Julie nebo opera ve Frankfurtu s Janáčkovou operou Z mrtvého domu. V nadcházejících sezónách mne čeká debut ve Vídeňské státní opeře, v Teatr Wielki – Polish National Opera ve Varšavě, na Bregenzer Festspiele a v Theater an der Wien nebo v Opera Royal de Wallonie-Liège. A nyní mám aktuálně před sebou inscenaci Dvořákovy Rusalky ve Vídeňské státní opeře,

To je úžasná příležitost, je to váš zdejší debut?

Ano, je. Dvořákovu Rusalku ve Vídeňské státní opeře nastudoval v roce 2014 ještě Jiří Bělohlávek. Vrací se sem v krátkých blocích, naposledy ji dirigoval například v roce 2024 Tomáš Hanus a zpívali i čeští pěvci, Pavel Černoch nebo Eliška Weissová. Nyní je tedy na programu další návrat této inscenace s obměněným obsazením. První uvedení bude už 8. ledna a v roli Prince se představí Piotr Beczala, Eliška Weissová opět vystoupí jako Cizí kněžna, Vodníka bude zpívat Alexander Vinogradov, Rusalkou bude Nicole Car a Ježibabou Monika Bohinec. Dirigovat orchestr Vídeňské státní opery je pro mne obrovská čest! Představte si, že jsem jako student ve Vídni byl skoro každý víkend na nějaké opeře. Tehdy pochopitelně na místech k stání. Ta jsou tam dodnes. A nyní najednou budu stát u dirigentského pultu... Už při příchodu do budovy se mi vracely všechny ty vzpomínky. Tak tedy do Nového roku musím vstoupit tou správnou nohou! Všechny čtenáře KlasikyPlus na tato představení srdečně zvu, i když vstupenek už mnoho není.

Foto: archiv KlasikyPlus, martoneva.hu, archiv Wiener Staatsoper

Facebook X E-mail WhatsApp

prosazují u zahraničních orchestrů i na zahraničních scénách. Překvapivé jsou o dirigenty střední generace, kteří jsou silnými osobnostmi. Patří k nim i dirigent Robert Jindra, který přesvědčil o svých kvalitách nejprve v České republice a poté i v Evropě. Nyní prožívá svůj debut ve Státní opeře ve Vídni, kde převzal obnovení inscenace opery Antonína Dvořáka *Rusalka*, která **bude představena 8. ledna**. I proto jsme se sešli k rozhovoru.

Viedeňská státní opera

Dnešní čeští dirigenti střední generace jsou špičkou ve svém oboru a jsou žádáni v zahraničí. Máte pro to nějaké vysvětlení?

Nevím, jestli je možné to takto generalizovat. Kolegové jako například Jakub Hruša, Tomáš Hanus, Tomáš Netopil nebo Petr Popelka jsou si generačně velmi blízcí a dnes patří mezi špičky svého oboru. Velký vliv na budování nové dirigentské generace měl zejména Jiří Bělohávek. Ten velmi dbal na to, aby jeho studenti byli vybaveni maximální technickou a hudební erudiicí a stali se silnými osobnostmi. Jistě udal směr celé české dirigentské školy. Vznikla tak „česká dirigentská velmoc“. Ne všichni velcí mistři byli natolik osvěceni, aby se zaměřili také na výchovu svých následovníků. A s radostí sleduji, že tento trend pokračuje i nadále a je zastoupen talenty jako jsou například Jirka Habart, Robert Kružík a Jirka Rožeň, kteří na sebe již nyní dokázali upoutat pozornost a jejich kariéra stoupá.

Vy jste ale vystudoval dirigování na konzervatoři? Jaké byly vaše další kroky?

Já to měl trochu komplikovanější. Byl jsem neposedné a paličaté dítě, které až do jedenácti let neprojevovalo zájem o hudbu. Díky své tetě, která zpívala ve sboru Národního divadla v Praze, jsem mohl sledovat a nasávat divadelní prostředí spolu s hudbou a zpěvem. Začal jsem se učit na klavír a pod vlivem fascinace Wagnerovou operou *Bludný Holanďan* jsem si brzy přehrál další operní klavírní výtahy, a naučil se tak hrát z listu. Nejprve jsem se chtěl věnovat operní režii. Ale fascinovala mě představa, že budu moci také realizovat i svoji hudební představu jako dirigent. Ve čtrnácti má člověk pevné kategoričké soudy, naštěstí jsem měl moudré pedagogy, kteří mi řekli, že pro studium dirigování nejsem ještě dostatečně hudebně vzdělán, a především ani dostatečně dospělý. Začal jsem tedy se zpěvem. Oscilace mezi zpěvem a dirigováním se přiklonila nejprve ve prospěch zpěvu u paní profesorky Jiřiny Markové, kde jsem absolvoval, načež jsem si ještě pár let konzervatoře přidal a dirigování jsem vystudoval u paní profesorky Miriam Němcové. Obě pedagožky pro mě znamenaly skutečně zásadní mezník nejen v oboru samotném, ale také ve výchově k profesionálnímu chování, přístupu a pokoře.

Bude ‚Rybovka‘ na seznamu nemateriálního kulturního dědictví?

4. leden 2026 07:45

Rybova Česká mše vánoční by měla být zapsána...

[Číst dál...](#)

Tugan Sokhiev poprvé na Nový rok 2027 u Vídeňských filharmoniků

3. leden 2026 16:46

Vídeňští filharmonikové oznámili jméno dirigenta Novoročního koncertu v roce...

[Číst dál...](#)

Jan Novotný (1935–2025)

29. prosinec 2025 20:43

Ve věku devadesáti let zemřel klavírista a pedagog Jan...

[Číst dál...](#)

Doporučené

Pohledem Petra Vebera (72)

Rok 2026 a jeho pohledy do historie

1. leden 2026 14:13

Portál KlasikaPlus.cz má od roku 2026 novou rubriku....

[Číst dál...](#)

Pohledem Jiřího Vejvody (78)

Těžké váhy lehkého umění. Novoroční koncert z Vídně 2026

31. prosinec 2025 18:15

Je snadné ohnout nad Novoročním koncertem z Vídně nos...

[Číst dál...](#)

Händelův Mesiáš v dokonalé souhře sboru a orchestru

31. prosinec 2025 15:35

K závěru vánočního rozjímání, v pondělí 29. prosince, se...

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Pohledem Jiřího Vejvody (78)

Těžké váhy lehkého umění. Novoroční koncert z Vídně 2026

31. prosinec 2025 18:15

Robert Jindra, foto: Zdeněk Sokol

Do dalšího studia vás to už netáhlo? Zvítězila praxe?

Měl jsem nutkavý pocit, že mě dále a lépe než další studium může posunout praxe. A protože mě pan sbormistr Pavel Vaněk kvůli mým častým návštěvám v zákulisí divadla znal, měl jsem najednou nabídku stát se součástí souboru Národního divadla. Nejprve jako asistent sbormistra, potom jako druhý sbormistr, asistent dirigenta a pak mi tehdejší šéf opery Jiří Nekvasil dal poprvé příležitost dirigovat. Byl to Mozartův *Don Giovanni*, a pak následovaly další tituly jako například *Così fan tutte*, *Falstaff*, *Tajemství* či *Carmen*. Když se Jiří Nekvasil stal ředitelem Národního divadla v Ostravě, vzal si mě s sebou. Od roku 2010 do 2014 jsem tam působil na pozici hudebního ředitele opery, což znamenalo, že jsem měl možnost dirigovat spoustu dramaticky zajímavých oper, ale také se naučit pohlízet na věci nejen z pohledu zaměstnance, ale také z pozice šéfa. A věřte, že ten pohled je úplně jiný. Bylo to zásadní období v mé kariéře.

Ostrava byla pro vás jistě skvělé angažmá, tehdy se tam hrály velké a krásné inscenace...

To máte pravdu, ostravská opera byla a stále je velmi progresivní. Zahájil jsem tam Massenetovým *Wertherem*, úžasná byla inscenace *Cadillac* Paula Hindemitha, samozřejmě mě neminuly Janáčkovy opery *Její pastorkyňa*, *Věc Makropulos* a *Káťa Kabanová* a nezapomenutelná byla inscenace opery Sergeje Prokofjeva *Ohnivý anděl*. Na působení v Ostravě vzpomínám velmi rád.

A pak přišlo zákonitě zahraničí...

Bylo to spíš postupné sblížení. Když v Národním divadle v Praze hostoval hudební ředitel Německé opery na Rýně s *Prstenem Nibelungů*, chodil jsem sledovat skoro všechny orchestrální zkoušky. S Johnem Fiorem jsme se velmi spřátelili, mnoho jsem se od něj naučil, včetně psychologie jak komunikovat a zkoušet. Pozval mě do Německé opery nad Rýnem nejprve jako svého asistenta u inscenace opery *Elektra* Richarda Strausse, se skvělou maďarskou dramatickou sopranistkou Évou Marton. Dnes nechápu, kde se ve mně vzala ta drzost, že jsem na to kývnul. Vždyť já uměl německy jen pár základních vět! Ale nakonec vše dobře dopadlo a spolupráce pokračovala kontinuálně dál. Byla to největší škola a praxe, jakou jsem mohl dostat.

Éva Marton v opeře *Elektra*, Covent Garden, 1990

Je rozdíl v práci v divadle českém a německém?

Velký. V německých divadlech je od dirigenta upřednostňován určitý odstup a nekompromisnost. Asi je to dáno společenským historickým vývojem, mentalitou a přístupem k práci. Obvyklé 'legrácky' na uvolnění atmosféry a mnohem osobnější přístup, na který jsme zvyklí u nás, tady moc nefungují. Je to

Nejčtenější

Pohledem Jiřího Vejvody
(78)

Těžké váhy lehkého
umění. Novoroční koncert
z Vídne 2026

31. prosinec 2025 18:15

Je snadné ohrout nad Novoročním koncertem z Vídne nos...

[Číst dál...](#)

Nejslavnější novoroční
koncert. Ve Vídni diriguje
padesátiletý Kanadčan

30. prosinec 2025 10:46

Jedním ze světově nejsledovanějších novoročních koncertů je ten...

[Číst dál...](#)

Jan Novotný (1935–
2025)

29. prosinec 2025 20:43

Ve věku devadesáti let zemřel klavírista a pedagog Jan...

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Robert Jindra: Dirigent
slouží interpretaci, ale
zodpovídá za jednotný
styl a výsledek, musí mít
tedy poslední slovo

4. leden 2026 16:40

Česká republika se může chlubit
dirigenty, kteří překračují...

[Číst dál...](#)

Vojtěch Spurný: 'Volná
noha' mi dává pestrou
paletu interpretačních
možností. Diář mám plný

30. prosinec 2025 11:52

Vojtěch Spurný je český cembalista
a dirigent působící v tuzemských...

[Číst dál...](#)

to dává společným hudebním výrobcům, mentorem a přistupu k práci. Četné negativy na uvolnění atmosféry a mnohem osobnější přístup, na který jsme zvyklí u nás, tady moc nefungují. Je to precizní, konstruktivní a vážná práce opřená o profesionální vymezení zodpovědnosti a kompetence. To mě naučilo respektovat a ctít pracovní hierarchii, ať již z pohledu umělce, nebo šéfa. U zpěváků by měl být dirigent naopak více psycholog, a umět reagovat na jejich osobnost. Mám ke zpěvákům respekt, moc dobře vím na základě vlastních zkušeností, jaké „malickosti“ mohou zásadně ovlivnit výsledek. Dirigentovým úkolem by mělo být podpořit je v podání co nejlepšího výkonu. Vše je o komunikaci, ale stále platí, že jde o „psychologickou hru“, jak vše vytvarovat k dirigentově hudební představě.

Jste tedy dirigent autokrat?

To si nemyslím, ale v konečné fázi musím mít poslední slovo, aby výsledek měl jednotný, ucelený tvar. Nejsem pánbůh, rád přijímám inspirace i jiný názor od hudebníků, zpěváků, tedy nejbližších spolupracovníků. Hudba je navíc živý organismus. Nikdo by neměl chtít vyniknout na úkor celku, je nutné udržet jednotný ráz představení, a to je právě úkolem dirigenta.

V Německu jste působil ještě v jiných divadlech, kde vlastně a která inscenace byla nezapomenutelná?

V letech 2019 až 2021 jsem zastával post prvního dirigenta v Aalto Musiktheater und Philharmonie Essen. To bylo po mém odchodu z Národního divadla kvůli neshodám s vedením opery. Tehdy byla situace velmi nepříjemná, dokonce jsem uvažoval i o tom, že přestanu dirigovat a vydám se jinou cestou. Ale zanedlouho se mi ozval Tomáš Netopil, který byl tehdy hudebním ředitelem v Essenu, a přizval mne ke spolupráci v jejich souboru. Tam jsem hned jako první inscenaci nastudoval v březnu 2019 soudobou operu *Médeea* od německého skladatele Ariberta Reimanna podle Franze Grillparzera. Je to úžasné, strhující, ale nesmírně náročné dílo. Hlavní roli sugestivně zpívala a hrála Claudia Barainsky, na to se nedá zapomenout. Dalším silným zážitkem byl můj debut v roce 2021 na operním festivalu Bavorské státní opery v Mnichově s Dvořákovou *Rusalkou*. Zahraničních příležitostí se objevilo více, jen namátkou například *Ariadna na Naxu*, Janáčková *Jenůfa* v Královské opeře v Oslo nebo Weinbergerův *Švanda dudák* v Opeře v Grazu. V Mnichově následovala *Liška Bystrouška*, Pucciniho *Il trittico* a další projekty.

Rozumím tedy dobře, že opera je vaše domovská sféra a symfonická hudba vás tolik nepřitahuje?

Tak to ne, to byste mne špatně pochopila! Chápu sice operu jako nejdokonalejší umělecký útvar, který je schopen reflektovat vše, co se kolem nás v současnosti děje, ale symfonickou hudbu mám velmi rád! Dirigoval jsem mnoho symfonických koncertů jednak jako hlavní hostující dirigent u Symfonického orchestru Českého rozhlasu, jednak v letech 2021 až 2024 jako šéfdirigent Státní filharmonie v Košicích. Je to jeden z mých nejmilovanějších orchestrů, kde vzájemný respekt a důvěra mezi námi vytvořila až rodinný vztah. Je tam patrně nejfunkčnější a nejprofesionálnější tým ve vedení instituce. Že jsem zdejší angažmá ukončil, se mne vnitřně velmi dotklo, ale nedalo se to jinak řešit. Vstoupila do toho politická situace na Slovensku a katastrofální a destruktivní vedení resortu kultury v čele s Martinou Šimkovičovou a Lukášem Machalou. Filharmonie pochopitelně spadá pod Ministerstvo kultury SR, rozhodl jsem se proto, že pro mě není přípustné takovou nekompetenci podpořit, byť pouhým mlčením. Naše umělecká spolupráce nicméně pokračuje dále a já se na každé naše setkání velmi těším.

Robert Jindra v symfonickém repertoáru, Slovenská filharmonie, 2025

Naštěstí jste se mohl vrátit do Národního divadla v Praze a na pozici hudebního ředitele působilé dodnes...

Walter Hofbauer: Jsem hlavně člen České filharmonie, sólově hrani je svým způsobem snazší

29. prosinec 2025 12:00

„Zrovna se svojí nejstarší studentkou se připravujeme na...“

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Simona Šaturová: Zpívání nesmí bolet

21. červen 2025 19:11

Sopranistka Simona Šaturová, která je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz,...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Marek Šulc: Smetanova Litomyšl? Mít otevřené dveře pro každého

10. červen 2025 11:46

Marek Šulc, umělecký ředitel Národního festivalu Smetanova Litomyšl,...

[Číst dál...](#)

AudioPlus

AudioPlus | Daniel Matoušek: Tenorové highlighty nejsou jen o vysokých tónech

30. prosinec 2025 07:23

Tenorista Daniel Matoušek, od roku 2022 člen operního...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Marek Kozák: Učit je radost

21. prosinec 2025 11:15

Klavírista Marek Kozák si získává publikum nejen neokázalou...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Věra Hrdinková: Od Uhlíře po Párta – a nebojme se ani jazzu

15. prosinec 2025 08:13

Robert Jindra v symfonickém repertoáru, Slovenská filharmonie, 2025

Naštěstí jste se mohl vrátit do Národního divadla v Praze a na pozici hudebního ředitele působíte dodnes...

Vrátil jsem se v roce 2021 a můžu za to umělecký ředitel opery Per Boy Hansen. Po zaskoku, kdy jsem bez zkoušek oddirigoval dvě představení Wagnerova *Lohengrina*, mi nabídli místo hudebního ředitele. Vrátil jsem se tak do mé divadelní kolébky. Jsem velmi pyšný na to, že mohu být součástí vedení naší první scény, prosazovat a interpretovat dnes již takřka zapomenutá díla českých autorů, jako je Dvořákova *Armida*, Fibichova *Šárka* nebo nyní Ostrčilova *Legenda z Erinu*. A to i při častém hostování v zahraničí.

To už nabídky ze zahraničí přicházejí samy? Jak to vlastně funguje?

Samozřejmě existují zahraniční agentury, které vyhledávají zajímavé umělce. Tu první příležitost, kdy agentura zprostředkuje takový významný debut, jako byl pro mě Mnichov, je nutně stoprocentně využít a naplnit očekávání. Pak už začnou přicházet i další. Před několika roky mi nabídla spolupráci Artists management Zürich v čele s Ritou Schütz, úžasnou dámou, která mi zprostředkovala účinkování v předních evropských operních domech, jako je Staatsoper Unter den Linden v Berlíně s Janáčkovou Věcí Makropulos, Semperoper v Drážďanech s Gounodovou operou *Romeo a Julie* nebo opera ve Frankfurtu s Janáčkovou operou *Z mrtvého domu*. V nadcházejících sezónách mne čeká debut ve Vídeňské státní opeře, v Teatr Wielki – Polish National Opera ve Varšavě, na Bregenzer Festspiele a v Theater an der Wien nebo v Opera Royal de Wallonie-Liège. A nyní mám aktuálně před sebou inscenaci Dvořákovy *Rusalky* ve Vídeňské státní opeře,

To je úžasná příležitost, je to váš zdejší debut?

Ano, je. Dvořákovu *Rusalku* ve Vídeňské státní opeře nastudoval v roce 2014 ještě Jiří Bělohlávek. Vrací se sem v krátkých blocích, naposledy ji dirigoval například v roce 2024 Tomáš Hanus a zpívali i čeští pěvci, Pavel Černoch nebo Eliška Weisssová. Nyní je tedy na programu další návrat této inscenace s obměněným obsazením. První uvedení bude už 8. ledna a v roli Prince se představí Piotr Beczala, Eliška Weisssová opět vystoupí jako Cizí kněžna, Vodníka bude zpívat Alexander Vinogradov, *Rusalkou* bude Nicole Car a Ježibabou Monika Bohinec. Dirigovat orchestr Vídeňské státní opery je pro mne obrovská čest! Představte si, že jsem jako student ve Vídni byl skoro každý víkend na nějaké opeře. Tehdy pochopitelně na místech k stání. Ta jsou tam dodnes. A nyní najednou budu stát u dirigentského pultu... Už při příchodu do budovy se mi vracely všechny ty vzpomínky. Tak tedy do Nového roku musím vstoupit tou správnou nohou! Všechny čtenáře KlasikyPlus na tato představení srdečně zvů, i když vstupenek už mnoho není.

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Marek Kozák: Učit je radost

21. prosinec 2025 11:15

Klavírista Marek Kozák si získává publikum nejen neokázalou...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Věra Hrdinková: Od Uhlíře po Párta – a nebojme se ani jazzu

15. prosinec 2025 08:13

Dětský pěvecký sbor Českého rozhlasu, letos osmdesátiletý, má...

[Číst dál...](#)

SeriálPlus

Až na konec světa (47) Dva velké příběhy z malého města – houslisté Emanuel Wirth a Johann Gerstner ze Žlutic

4. leden 2026 10:36

V dnešním díle se vypravíme do malého města v bývalých...

[Číst dál...](#)

Pohledem Petra Vebera (72)

Rok 2026 a jeho pohledy do historie

1. leden 2026 14:13

Portál KlasikaPlus.cz má od roku 2026 novou rubriku....

[Číst dál...](#)

Pohledem Jiřího Vejvody (78)

Těžké váhy lehkého umění. Novoroční koncert z Vídne 2026

31. prosinec 2025 18:15

Je snadné ohnout nad Novoročním koncertem z Vídne nos:...

[Číst dál...](#)

MladíPlus

Mozart a Beethoven v podání dvou filharmonií

3. leden 2026 07:55

Česká filharmonie uvede na začátku ledna trojici koncertů...

[Číst dál...](#)

Jan Schulmeister: Se skladbou se musím vnitřně ztotožnit,

